Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

339

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2026

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricasa,

iulie - august 2026

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

O, vino la Mine, vino, omule, vino ca să afli ce să faci în zilele vieții tale pe pământ, dar vino, că trece timpul tău și pierzi timpul Meu cel pentru tine, timpul tău din trup, același timp, că n-ai altul cu care să-ți câștigi raiul din care ai căzut dacă n-ai voit să asculți cu supunere și cu bucurie și să păzești apoi rodul lucrului tău. O, lasă planul minții tale, lasă-te deoparte pe tine și nu pierde așa vremea, căci ai pe Dumnezeu Care să te călăuzească, dacă nu I-o vei lua înainte ca să-ți călăuzești tu viața timpului și a trupului tău, iar Eu nu voi avea înaintea Tatălui Meu mărturie pentru tine lucrul tău cu Mine în ogorul veșniciei

pagina 11

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Rusalii

Stă cerul cu slava sa deasupra ta, pământ și neam român. O, pace ție, țara Mea, România Mea! Iată-Mă veghind cu puterile și cetele cerești deasupra ta ca să-L ai pe Domnul ocrotitor și Mângâietor, țara Mea cea de azi. Voiesc să nu te temi sub povară și de aceea ascund sub taină acul veninos care te pândește să-ți taie mersul și suflarea, dar cei care îl mânuie trag încă nădejde că nu te vor scăpa de sub mâna lor vrăjmașă, numai că veghea Mea este cerească, vede tot timpul și tot lucrul cel rău dinspre ei spre tine, și toată țesătura cea ascunsă ca să te cadă sub mreaja ei, toată va fi scoasă deasupra și va fi văzută de toți cei care nu văd și nu știu fărădelegea celor care nu mai au astâmpăr strigând cu gura plină de duhul minciunii împotriva celor ce te veghează stând la cârmă cu puterea dragostei de țară și de neam ca să nu cazi pe mâna dușmanilor vopsiți sub nume de binefăcători ai tăi și iată-i prinși la furat și la mărturisiri mincinoase, cu care încă se luptă să se arate binefăcători, iar Eu, Domnul, fac

lumină peste tot întunericul sub care stau pitiți dușmanii de la mijloc, și iată-Mă, îți dau ajutor ceresc odată cu aceste zile de luptă între lumină și întuneric și las peste tine iar și iar pace din cer și te țin în taină și în pază de îngeri și-ți pregătesc izbăvire, țara Mea, iar tu trebuie să nădăjduiești ceea ce Eu îți pregătesc ca să-ți dăruiesc.

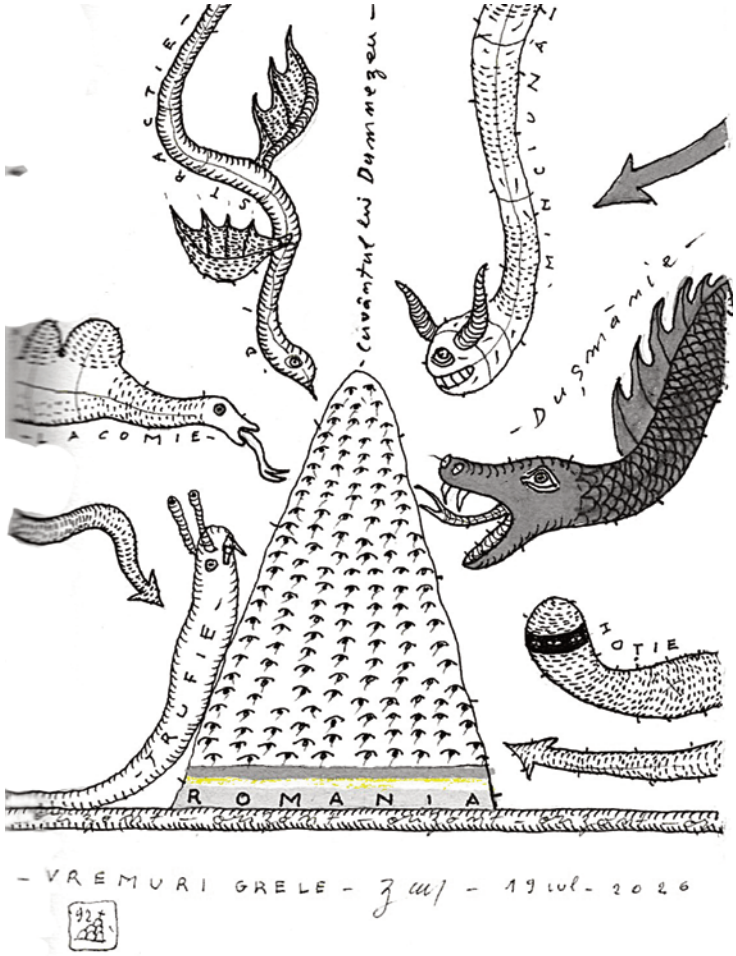
O, ce timp rău, ce vreme grea este această vreme peste tot pământul! Și-a ascuțit satana săbiile și se amenință între ei mai-marii de peste popoare și se așează și se răstoarnă iar și iar împărățiile pământului. Se fac și se desfac nunți și cumetrii între popoare și nații de toată amestecarea și crește trufia odată cu îngrijorarea pentru fiecare neam și ținut, și e ca la sfârșitul lumii și piere lumea distrându-se din plin ca să uite de frică și de amenințare, iar Eu, Domnul, privesc de deasupra cu cerul la veghe peste pământ și peste tot ce mișcă pe el cu duh de viață, o, și nu-i loc pentru Mine ca să încap și să trezesc spre viață suflarea care nu știe ce este viața și ce este moartea și ce este Dumnezeu, Care veghează de sus.

Toți de peste tot au gust de viață și de petrecere de nuntă și sunt prinși fără de veste de duhul pierzării trupurilor, și așa se desfac sufletele de trupuri și se privesc cu nedumerire și se uită ce le iese în întâmpinare ca să-i ia la măsurat, o, și văd ei că este Dumnezeu și cei din cer ai puterilor cerești, la care atâtea suflete n-au visat în viața trupurilor lor, o, și ce jale este la cântarul vieții și ce spaimă și ce lacrimi!

N-a fost și nu este loc pentru Dumnezeu pe pământ. Nici cei care știu și au habar de Dumnezeu, nici ei nu se îndură să-și dea viața lui Dumnezeu ca să și-o câștige apoi și să nu și-o piardă pentru veci.

O, e numai trufie în toți oamenii și-și împart între ei lucrarea minciunii cu nume de viață. O viață fără de preț își aleg toți și de peste tot, iar cuvântul gurii Mele trece dintr-o parte în alta a lumii și face judecata făpturii, și se întreabă oamenii murind pe neașteptate: Oare cine este Acest Dumnezeu măreț în strălucire, și pe Care nu L-am cunoscut și nu L-am întâlnit, și Care nu ne cunoaște pe noi?

O, iată-vă față în față cu Făcătorul lumii, al cerului și al pământului, al văzutelor și nevăzutelor facerii lui Dumnezeu! Ați trăit viața trupului ca să vă adunați ceea ce va avea fiecare adunat, și vă va fi pe veci adunătura. Iată, ați băut, ați mâncat, v-ați desfrânat fără măsură, ați gustat toată dulceața păcatului, ați jucat, ați cântat rușinos, ați hulit, ați mințit, ați făcut sport de tot felul, mai rău ca diavolul care vă întâmpină pe fiecare ca să vă ducă la locul pe care vi l-ați pregătit cu

dor pe pământ, iar apoi aveți prilejul să-L cunoașteți pe Dumnezeu și toată fericirea celor ce L-au iubit pe pământ cât au stat, și aceste două veșnicii se vor întâlni, iar veșnicia iubitorilor de Dumnezeu o vor vedea numai pe a lor, numai mângâierea pregătită celor ce L-au căutat și L-au ascultat și L-au iubit pe Dumnezeu cu inima și cu sufletul și cu trupul și cu cugetul și vrednici sunt de iubirea cea de veci, precum este scris.

Această epistolă din ziua aceasta în zi de duminică o las pe pământ scrisă pentru cei care încă își poartă trupul, și ca să aibă ei prilejul să-L afle pe Domnul și dragostea Lui și să-L câștige de Stăpân al lor prin lepădare de sine, căci cine nu poate să aleagă lepădarea de sine pentru mers cu Dumnezeu prin ascultare de Făcătorul lor, nu vor putea afla calea iubirii și țara ei cea de sus, iar pentru această cale nu se poate cu jumătatea, ci cu toată ființa celor ce aleg iubirea lui Dumnezeu pentru viața trupului lor și vremea ei toată. Amin.

O, țara Mea cea de azi, ai nume de România, iar pe vatra ta suflarea gurii Mele se face cuvânt dătător de viață veșnică și ai tu această alegere ca să-L porți pe Dumnezeu Cuvântul de la margini la margini peste pământ, strigând și suflând cu graiul gurii Sale: *Veniți la nunta Mielului lui Dumnezeu pe meleagul neamului român, țara Domnului la sfârșit de timp, și veți afla masa Lui de nuntă, și pe ea suflarea gurii Sale peste pământ și peste oameni, și fericiți sunt și vor fi cei ce au urechi de auzit de la Dumnezeu, Care vine cuvânt și Se poartă cu norii și cu sfinții deasupra pământului român și împarte cu bogăție duh dătător de viață*!

Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce port de grijă, căci Mi-a dat Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și de aceea vin și tot vin, căci am putere să vin, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu* la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Vă cuprind în cuvânt, fiilor din cetatea Mea de pe pământul român, și vă îmbrățișez viața cu Dumnezeu și vă învăț tot timpul cunoașterea lui Dumnezeu, fiilor. Vă păstoresc cu duioșie și vă cer inima să stau în ea și să fiu cu voi prin ea, prin inima din voi.

O, fiilor, vă binecuvintez lucrarea Mea cu voi, și iată, lucrul pe care îl lucrați acum pentru gătirea noului mărgăritar al cetății Noului Ierusalim, taina în care vă cuprind și vă țin, fiilor. Vă întăresc trupul și mânuțele și purtarea frumoasă și toate lucrările Mele cu voi. Vă sprijin Eu, fiilor, fiți cu nădejde până la sfârșit pentru toate și în toate. Fiți mlădioși și înțelepți după voia Mea, căci Eu sunt Cel ce lucrez pentru voi și pentru Mine cu voi.

Mă mângâi că vă am, că iată, nu mai am nimic pe pământ, căci pe pământ e iadul stăpân și trage spre el până și pe cei ce au învățat de la Mine atâtea cuvinte cerești, și dau și ei să se îmbete cu cele ce ies ca să înșele pe cei de pe pământ, precum este scris. Voi însă fiți numai ai Mei, și lucrați ceea ce au de lucrat fiii lui Dumnezeu și vă va fi de ajuns, fiilor, și pace vouă, pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi, pace, fiilor! Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

6/19 iulie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Treizeci și cinci de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cu glas duios, cu duh duios, cu priviri duioase cuprind în îmbrățișarea cerului grădinița în care Mi-am adăpostit taina cuvântului Meu de la sfârșit de timp, venirea Mea cuvânt pe pământ, cuvânt de dor, strigarea Mea ca să vină la Mine cei pe care Tatăl Mi i-a dat și Mi-i dă ca să fie ai Mei dintre oameni și să împlinesc cu ei Scripturile de cer nou și pământ nou și om nou, născut de sus, și iată-Mă cu zi de amintire sfântă peste cetatea cuvântului Meu ca să-Mi așez în cartea Mea cea de azi mărturie scrisă, treizeci și cinci de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe meleagul neamului român, și deschideți Domnului, fiilor din porți, căci sunt duios în ziua aceasta de amintire sfântă și-Mi mângâi ranele cu voi, și vă mângâi și pe voi și Mă aplec cu recunoștință că ați rămas cu Mine,

că sunteți aici de veghe, că pot să-Mi las cuvântul peste voi ca să-l așezați în carte și să-l puneți pe cale spre noroade, fiilor.

O, pace vouă pentru mersul Meu cu voi, o, fiilor! Binecuvântare aduc aici acum pentru această amintire a zilei când am poposit cu cerul și am așezat pe temelie nouă piatra cea de început a cetății sfinte de Nou Ierusalim acum treizeci și cinci de ani, o, și a venit apoi vreme de strâmtorare peste voi, și erați micuți cu puterea pe vreme de necredință, după ce ați trecut cu Mine un timp de prigoană pentru numele Meu de peste voi, pentru cuvântul Meu pe care-l port cu voi între cer și pământ, o, și am adus apoi zile fără piedici și am scos deasupra taina coborârii cuvântului Meu pe pământ după primii treizeci și cinci de ani din cei șaptezeci, care, iată-i, au trecut toți, plini de cuvântul Meu peste pământ, cifră plină de taina cea scrisă în Scripturi, iar acum depănăm amintiri, și nu mai sunt acestea taine și sunt grăite de pe acoperiș, precum este scris, o, că Mi-ați fost supuși cu aplecare, cu credință, și ați fost statornici, chiar dacă n-au mai rămas cei de lângă voi de atunci, dar ați rămas voi mărturisitori până azi, și a rămas cartea cuvântului Meu din toată această vreme de șaptezeci de ani de cuvânt, atât cât s-a putut culege și păstra spre mărturia venirii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ sub numele Meu cel nou, o, fiilor, și iată *Cuvântul lui Dumnezeu* este numele Meu cel nou, iar Eu trec dintr-o parte în alta, și de la margini la margini și dau de știre în lung și în lat că vine Domnul cuvânt peste pământ.

O, cum să nu vin, fiilor, și cum să nu grăiesc cuvântul Meu când voi Mă strigați: Vino, Doamne? Duhul vă învață, fiilor, Duhul strigă prin voi, iar Eu vin și aduc cu Mine împliniri, și cu voi le împlinesc. Și ce, oare, ar fi fost să nu fi rămas cu voi pentru lucrul Meu cel mult, pentru multul Meu cuvânt, pe care-l am de grăit peste pământ și peste oameni și peste timp, fiilor?

Acum, Eu și voi scriem în carte amintirea zilei când, însoțit de voi și de cei ce erau în ziua aceea martori, dar și de cei din cer cu care Mă port întru venirea Mea, am așezat atunci după datină slujba pentru așezarea pietrei de temelie pe care s-a zidit apoi pietricica cea albă, chivotul Sfintei Sfintelor, și apoi pecetluirea cu legea sfințeniei a grădiniței tainice din zilele Mele cu voi pe pământ, fiilor.

O, ce minunat, ce frumos am lucrat toată taina care s-a scris în ziua aceea între pământ și cer, că mai întâi de toate l-am lucrat pe cel pregătit pentru Mine în taină ca să-l am în ziua aceea martor din biserica neamului român, și l-am ridicat prin ungere sfântă și prin semnele Duhului Sfânt la rang de arhiereu ca să-Mi împlinesc cu mărturie întărită însemnarea grădiniței și piatra de început și binecuvântarea și pecetluirea apoi a grădiniței, și am avut atunci fii cu credință și sunt scriși pe pământ și în cer martori ai acelei zile, iar Eu, Domnul, am stat cu martori din cer și cu trâmbița Mea Verginica, iar piatra era ea, căci cu ea am început în anul 1955 să-Mi trâmbițez peste pământ cuvântul, și prin ea v-am așezat și pe voi lângă Mine pentru mersul Meu pe mai departe cuvânt peste pământ, fiilor.

Mă bucur să scriu aceste cuvinte mărturisitoare, spre mângâierea Duhului Meu durut pentru cei pe care nu-i mai am acum alături lângă voi, dar Eu n-am stat din lucru, și iată, mergem și avem rod și avem cetate acum, căci în jurul grădiniței tainice s-au așezat mărgăritare, taine cerești, semne ale cuvântului Meu care grăiește și împlinește cu puteri de sus, căci voi sunteți mici, și mici rămâneți, dar pot Eu, și vă port de grijă, fiilor, și toate se lucrează ca la sfârșit, ca la venirea Mea, și oștiri din cer Mă însoțesc și-Mi împlinesc cuvântul, și vă sprijină pe voi pe pământ, măi fiilor.

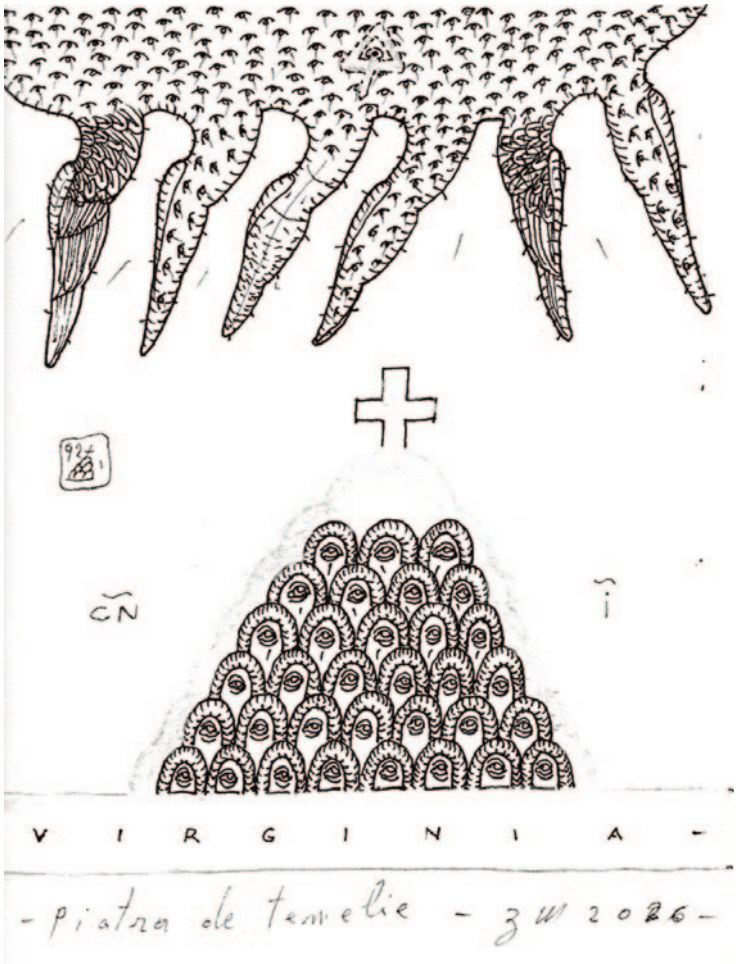
O, ce dor Îmi este de ziua aceea, de toată taina ei, de toată mărturia ei! Fiilor, fiilor, Dumnezeu nu este iubit. Numai cei ce Mă iubesc rămân cu Mine, numai ei rămân ai Mei. O, numai aceia au rămas. Ceilalți s-au apucat de zburdălnicii și și-au găsit alt fel de iubiri. Tânjesc după mângâierea Mea din ziua aceea și Mă uit cu cât am mai rămas din ea și Mă uit cu dor. Și-au pierdut mângâierea și cei care apoi nu M-au mai iubit, din pricina alegerii altor feluri de iubiri.

O, fiilor, ascult adesea gândul inimii arhiereului martor al Meu în ziua aceea. E plină de dor inimioara lui, e plină de răbdare și de neputință. Îi este dor de pace adevărată și nelovită

de pizma lui satana. Îi este dor de putere sfântă și de duh mărturisitor, dar uită să-Mi ceară să-i dau, să pot Eu pentru el.

O, pace ție, inimă neputincioasă! Fă-Mi loc în tine! Pot Eu dacă-Mi faci loc, și numai după aceea ar fi să poți și tu. Cel ce poate este cel ce Mă iubește și-Mi paște oile. Așa i-am spus lui Petru: *«De Mă iubești, paște oile Mele!»*, iar el le-a păscut pe ale Mele, nu pe ale lui Caiafa, și așa M-a iubit Petru, iar Pavel M-a iubit după ce l-am deșteptat Eu și l-am trimis spre neamurile pământului să-Mi strângă turmă. Mai întâi ei M-au iubit, și numai apoi Mi-au hrănit oile și le-au legat rănile, așa cum fac Eu, iar Eu sunt Blândul Păstor.

Am acum cuvânt de duh pentru cei doi mărturisitori ai cuvântului Meu, și pe care i-am întors spre Mine ca să nu se piardă, căci lumea prin care ei mereu trec este ca șarpele pripășit în rai care stătea la pândă să-i muște pe cei doi miri din Eden și le-a stricat nunta și i-a mușcat de moarte. Iar acum i-am îndemnat pe acești mărturisitori spre dragostea de Mine înnoită în ei, și Mă voi așeza în sfat cu ei ca să le amintesc de șarpele de demult, și de Mine pe cale cu satana și căruia i-am spus: *«Înapoia Mea, satano, căci este scris să iubești pe Dumnezeu și numai Lui să-I slujești!»*, iar mângâierea Mea este mare acum pentru înnoirea dragostei din ei. M-a durut și Mă doare depărtarea lor de Mine și M-a durut locul pe care și l-au ales și care i-a depărtat de izvor și de Mine și de dorul de Mine și i-a așezat pe calea lumii, iar lumea este șarpele care stă la pândă ca în toate timpurile Mele dintre oameni și cu oamenii. O, Eu nu pot iubi sau privi pe cele care îi despart pe ai Mei de Mine, dar durerea Mea se ascunde în Mine ca să nu facă dureri, și am răbdare ca un Dumnezeu.

E zi de amintire sfântă și toate dor, și-Mi rămân doar amintiri lipsite de rod, dar hai să-i dăm zilei ce este al ei și hai să crească Dumnezeu și cunoștința Sa, și toate se învață ca la școală, fiilor, și apoi se naște rodul și răsplata cea pentru rod, și așa este cu Dumnezeu, iar altfel nu.

Binecuvântată să fie suirea spre cer a petrecerii din ziua aceasta și mersul Meu cu voi tot mai împlinitor, fiilor! Cuvântul Meu aduce la voi înțelepciunea de care aveți trebuință întru toate ale Mele cu voi purtate, și toate vor veni și se vor desluși, numai să fie primire cu credință și multă bunăvoință, căci Eu, Domnul, nu trec peste voia omului când voia lui nu este a Mea, și de aceea trebuie bunăvoință pentru voia Mea cu cei ce sunt ai Mei pe pământ, fiilor.

Cuvântul îmbrățișării ră-

mâne duioșia dintre Mine și voi, dar duioșia Duhului Meu și durerea Mea nu trec, decât cu iubirea cea pentru Mine din partea celor ce Mă aleg de iubire a lor, și cu care Îmi port apoi povara pe care o am de purtat, și-Mi trebuie iubire pe măsură, o, fiilor, căci iubirea știrbită nu aduce folos, iar iubirea când este ea, nu are cusur, și de aceea este ea iubire.

Pace între Mine și voi, între voi și Mine, fiilor! Am multe de zidit, văzute și nevăzute. Pace vouă, ca să le pot purta cu voi spre toată deslușirea lor!

Și vă așez acum sub numele Meu cel nou și Mă însemnez cu el ca pecete între Mine și voi, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Rusalii

Cuvântul Meu e tot un dor dinspre cer spre pământ, și Mă port cu cerul lui Dumnezeu deasupra pământului român, căci locuința Mea este cerul, o, fiilor străjeri în cetatea cuvântului Meu.

Vin la voi cu cerul în zi de duminică, ziua Domnului, măi fiilor. Iată, voi, și cetatea Mea cu voi în ea, și sunteți locul Meu de popas, Betania Mea, Emausul Meu de azi, Ierusalimul cel nou și intrarea Mea în el ori de câte ori Îmi așez în cartea Mea cu voi cuvântul, o, fiilor. Acum, iată, iarăși Mă așez în carte cu grăirea Mea și vă am ai Mei ca să-Mi deschideți cartea și ca să intru și să-Mi așez cuvântul în ea și să-l puneți voi pe cale spre toate neamurile, iar voi să faceți aceasta cu multă cumințenie și cu măsură cerească, atât cât vă dau Eu povață, iar fără sfatul Meu de peste voi să nu lucrați, fiilor, căci trebuie cumințenie dinspre voi spre Mine dacă Mă aveți Învățător și Păstor cum nimeni nu Mă are pe pământ, și iată, vă țin aproape de Mine și de cei din cer cu care Mă port, și vă dau din gura Mea cuvânt de împlinit ca să fiți voia Mea, și nu a voastră dacă sunteți ai Mei. Vă doresc numai ai Mei să fiți, și nu și ai voștri dacă sunteți din cei ce spuneți după adevăr: *«Facă-se, Doamne, voia Ta, precum în cer așa și pe pământ cu noi»*, căci dacă n-ați fi voia Mea v-ați călca mereu cuvântul pe care îl spuneți lui Dumnezeu.

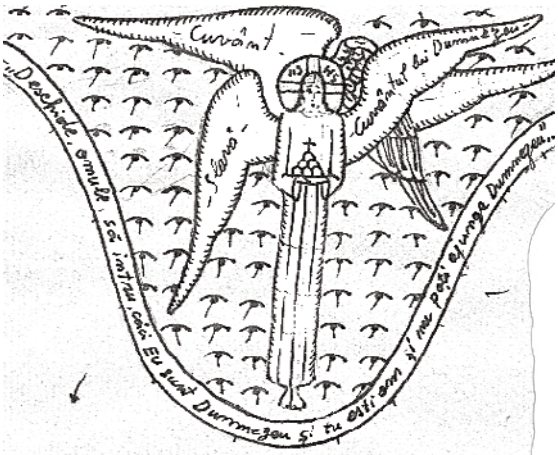
Oamenii nu au dragoste, nu au pentru că nu au credință de la care să vină apoi nădejde, și iată calea spre dragoste! Când dragostea omului nu face minuni, e pentru că rugăciunea lui nu are putere în ea, nu are dragoste în ea. Creștinul care nu Mă iubește nu face minuni, și vine din interes spre Mine, vine pentru el, nu pentru Mine, nu sub crucea Mea, nu pentru lucrul Meu cu el. Cei care vor cu Dumnezeu, dar nu-L iubesc pe El, aceia nu stau și nu rămân, căci voia lui Dumnezeu îl încurcă pe om, fiindcă omul își are voile sale, iar Domnul pe ale Sale, iar dacă omul își are voile sale Îl încurcă pe Dumnezeu, Care ar fi să țină seama de voia omului, de cuvântul lui spus înaintea lui Dumnezeu.

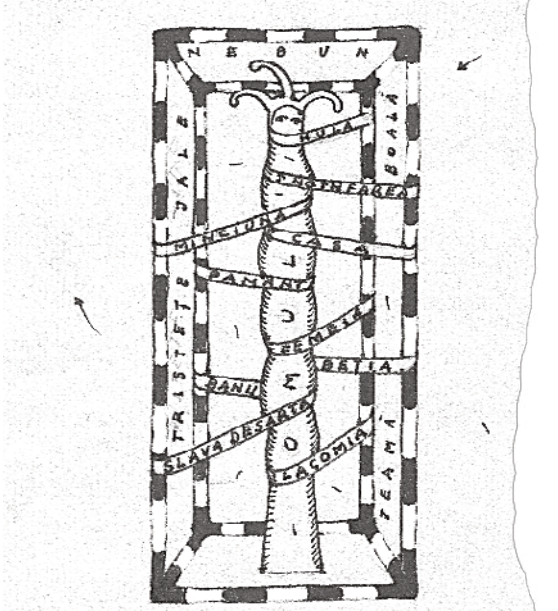
Să fii om de cuvânt, să nu-ți calci cuvântul spus cu limba ta, și aceasta este cu mult mai mult înaintea lui Dumnezeu, și iată câtă grijă trebuie pentru aceasta! Să fie rugăciunea ta miros cu bună mireasmă, aceasta înseamnă să se întâmple minuni, să fii om de cuvânt între tine și Dumnezeu, căci rugăciunea dacă nu este dragoste cu bună mireasmă nu se arată rodul credinței, e rece rugăciunea ta, e din obligație că ești creștin.

E plin pământul de flori fel de fel, dar nu toate împart mireasmă de pe pământ spre cer. E plin pământul de oameni și de creștini, dar nu se suie la cer miros de bună mireasmă când ei nu sunt adevărați prin cuvintele rugăciunilor lor. Să fii om de cuvânt între tine și Dumnezeu, aceasta înseamnă să fii creștin și fiu al lui Dumnezeu, copil al cerului pe pământ, o, și asta voiesc să-l fac pe om să înțeleagă, și ca să știe apoi cum să vină, cum să stea, cum să lucreze el miros de bună mireasmă spre Dumnezeu prin lucrarea lui de creștin, prin inima lui, în care să stea Dumnezeu cu slava și lucrarea cuvântului Său împlinit în cel care-și ține cuvântul înaintea Mea când îl rostește ca să-l împlinească pe el Dumnezeu.

Nu M-aș mai sătura să vă păstoresc zi și noapte, fiilor, iar voi să puneți apoi numaidecât pe cale sfatul Meu dintre voi ca să se folosească

mulți de el. Suflarea gurii Mele este cuvântul Meu peste pământ, căci Eu am fost și sunt din vecii Ființă ca și Tatăl din Care purced, și am suflat la început cu gura cuvânt și l-am împlinit apoi. Suflarea gurii omului este rugăciunea lui spre Dumnezeu, iar omul trebuie să știe de la

Dumnezeu că rugăciunea lui spre Domnul se împlinește atât cât și omul împlinește rugăciunea lui Dumnezeu spre el.

O, fiilor, o, fiilor, omul, și mai ales cel ce se vrea creștin, își calcă zi și noapte cuvântul rugăciunii lui spre Dumnezeu și merge așa până la despărțirea lui de Dumnezeu pentru păcat, și se lasă apoi condus de păcat cu bună știință, căci păcatul este lângă el, este în el și cu el, iar Dumnezeu nu este aproape, își zice el. O, Eu sunt mereu și sunt peste tot. Eu nu dorm cum ar crede omul dornic de păcat. Cel ce doarme este el, și își doarme somnul păcatului, pe care el îl crede nevăzut, neștiut de pe nicăieri, căci asta face în om păcatul, asta este lucrarea păcatului și își doarme omul somnul păcatului, o, și nu este cine să le spună oamenilor că somn de moarte aduce în om păcatul, și nicidecum că doarme Dumnezeu și că nu vede și că nu se vede de la Dumnezeu, o, și de aceea vin Păstor pe pământ, vin de mila omului care doarme somnul păcatului, de mila celui care dă să-L tot adoarmă pe Dumnezeu în el ca să nu-l vadă Domnul, ca să nu-l încurce de la voile sale, de la păcatele de moarte, și iată, vin pe pământ cuvânt de Păstor și îi îndemn pe toți cei care păcătuiesc pentru despărțirea lor de Dumnezeu și le spun lor să caute spre plânsul pentru păcat, ca să le vadă Domnul trezirea din păcat și ieșirea de sub vină, că iată, moartea seceră de zor oamenii de pe pământ și nu-i întreabă de curățirea de păcatele lor.

O, fiilor, Mi-e milă. Aș vrea să-Mi fie auzită suflarea gurii Mele, strigarea Mea spre oamenii despărțiți de Dumnezeu pentru păcat. Aș vrea să nu mai poată stăpâni păcatul pe pământ, dar nu vrea și omul așa. Lucrarea Mea este pe pământ, nu în cer, o, fiilor. Lucrez acolo de unde vine durerea. Voiesc să Mă arăt cât este în viață omul păcătos, o, dar cum să fac, oare, când omul e atât de străin de Dumnezeu?

O, fiilor, căutați să rumegați bine cuvântul Meu, și faceți aceasta cerând la Mine peste oameni duhul cunoștinței de Dumnezeu, duhul care trezește omul din păcat, căci este scris că va crește înțelegerea celor care vor cerceta înțelepciunea lui Dumnezeu și se vor deștepta mulți. Vă

am pe voi vestitori ai venirii Mele pe pământ cuvânt, și vă învăț, fiilor, să țineți cuvântul dat lui Dumnezeu și să lucrați plânsul pentru păcat pentru voi și pentru cei care nu se trezesc singuri ca să se curățească. Cereți Mie cu durere, cereți să pot Eu. Ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu, dar Îmi trebuie de pe pământ lucrare odată cu Mine, căci păcatul este mult, o, și nu lasă pe nimeni pe unde el trece.

Sunt milos, fiilor. Fiți și voi ca Mine și țineți-vă cuvântul dat apoi, căci toți se promit Mie și voilor Mele și-și calcă apoi cuvântul, și iată, creștinul nu e om de cuvânt. O, ce să fac, ce să facem, oare? Grăiesc cu voi, cu ai Mei, fiilor. Plânsul cel pentru păcat e cea mai mare așteptare a cerului să vină de pe pământ, o, și nu este nimeni atent la semnele vremii, care vorbesc oamenilor pe limba lor, pe limba lui Dumnezeu prin aceste semne.

Vin Păstor pe pământ ca să-i scol din păcat pe oameni. Vin cu sfinții, vin la voi cu masă de cuvânt, fiilor. Vin să împlinesc cu voi cuvântul Meu peste pământ și să-Mi țin cuvântul și sunt în luptă cu satana, stăpânitorul de peste oameni și este scris să-l biruiesc pe acest stăpânitor rău și vătămător.

Duhul Meu Se umple de mângâiere că pot să vă spun durerea Mea și s-o împart cu voi și să găsim biruință, fiilor. E zi de duminică și Mi-e dor de odihnă mângâietoare. Nu știu oamenii ce bine este cu Dumnezeu și de aceea toți se încântă cu viața cea trecătoare de la o zi la alta, dar cu voi este binecuvântarea Mea pentru lucrul Meu cu voi, pe care să-l prețuiți și să-l purtați spre cer prin rugăciuni de toată ziua, căci fără cuvânt între voi și Mine nu e de ajuns cuvântul dintre Mine și voi și trebuie din amândouă părțile și tot timpul așa, și se vede că altfel vin încercări, vin ispite, vin piedici și neputințe, și de aceea rugați-vă neîncetat, precum cuvântul Meu a spus și a scris aceasta, fiilor.

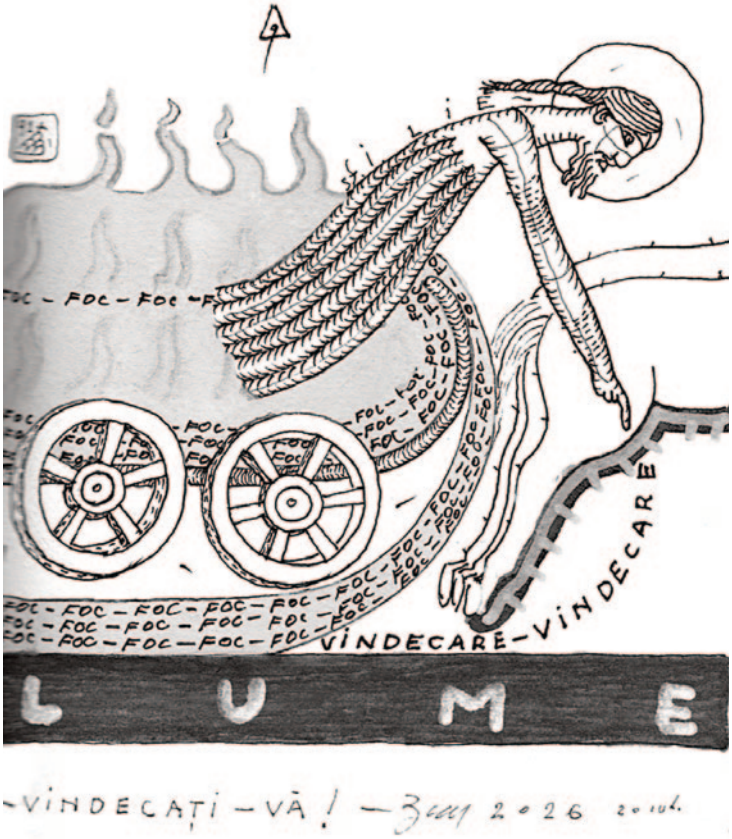
Binecuvântată mereu proaspătă să fie lucrarea voastră la foișorul cel nou, pe care acum voi îl lucrați ca să intre la numărul mărgăritarelor cetății Mele cu voi ca semne între pământ și cer ale vremii Mele cu voi în mijlocul fiilor oamenilor, și care ar fi să înțeleagă odată și odată lucrarea Mea cu voi de atâta vreme și binecuvântarea acestor meleaguri în care Eu, Domnul, poposesc cu cuvântul Meu spre voi și spre neamuri din loc în loc, și pace vouă sub numele Meu mare de peste voi, numele Meu cel nou și slava lui întru venirea Mea cu el pe pământ, și numele Meu se cheamă Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor! Amin, amin, amin.

13/26 iulie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a noua după Rusalii. Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul

Harul Meu, care sfințește pentru sine pe cei care se nasc pentru lucrările Mele cu ei pe pământ, acest har de sus lucrează prin cuvântul Meu și împlinește în fiecare timp de sub cer toate câte se ivesc prin lucrarea harului, și pe toți cei care se nasc ca să lucreze Dumnezeu prin ei lucrările Sale în mijlocul oamenilor, și pace vouă în zi de duminică, o, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu pe meleagul neamului român! Și vom așeza în carte în ziua aceasta un îndemn mare, o întrebare care ar trebui să și-o pună tot omul, și mai ales tot creștinul, dar mai ales cei ce s-au întâlnit cu slava cuvântului Meu și Mă cunosc și cred, și să se întrebe fiecare spunându-și: *„Oare pentru ce m-am născut și sunt pe pământ?”*

Fiilor, fiilor, Mă adun cu voi în sfat ceresc ca să înțelegem noi, și apoi toți cei care iau din cartea Mea cu voi cuvântul Meu din vremea aceasta a Mea cu voi între oameni și cu lucrarea Mea de har peste pământ, și iată, dau să împart deslușirea tainei lucrătoare a harului Meu de peste cei aleși prin har pentru lucrările Mele cu ei, pentru tot ce am Eu de împlinit în fiecare vreme, și iată, sunt mulți care se nasc între oameni, și pe care harul Meu îi alege să se nască și să lucreze ei lucrările Mele și să priceapă și ei de ce s-au născut, o, că mulți din cei aleși prin har s-au născut pentru ca să facă ei fără să știe împlinirile cuvântului Meu între pământ și cer,

între oameni și Dumnezeu, și avem în ziua aceasta la masă de serbare pe proorocul Ilie cu ziua lui de pomenire bisericească, pe cel nedespărțit de trupul cu care s-a purtat pe pământ în chip văzut, și a intrat el apoi între cei din cer și merge cu Mine peste tot, merge cu trupul Meu cel înviat, și merg peste tot cu el și cu Moise, cu cei doi martori rămași în trup, și cu care Eu călătoresc între cer și pământ până la arătarea cea mare a slavei venirii Mele cu sfinții, o, fiilor.

Hai să ne așezăm, iar apoi să lucrăm deslușiri ale tainei lucrării harului și înțelesuri mari, măi fiilor, o, că nu mai este nimeni să vrea să înțeleagă pe pământ pe cele lucrate de Dumnezeu și să caute să le pătrundă cu mare râvnă, așa cum proorocul Ilie dorea cu dor arzând în el să trăiască viața numai pentru Dumnezeu și pentru harul Meu între oameni și Mă dorea el să lucrez și să ridic spre lucru pe mulți, în timp ce el nu mai vedea pe nimeni să vrea cu Dumnezeu, darămite să mai lucreze careva pentru Mine prin vreme. O, de aceea ce fericit aș fi Eu, Domnul, să-l văd pe om să se întrebe pentru ce s-a născut el pe pământ, și să caute apoi un răspuns și să-l urmărească din urmă și să afle apoi lucrarea harului Meu și să se întrebe dacă are sau nu harul Meu peste el.

O, fiilor din porți, voi sunteți cei care-Mi pregătiți calea și care-Mi deschideți să vin și să intru în cartea cuvântului Meu cu grăirea Mea din vremea aceasta, și iată pentru ce-a fost să vă nașteți voi pe pământ! Ilie proorocul s-a născut între oameni pentru ca să-Mi gătească Mie calea ca să vin și să Mă arăt și să lucrez cu harul Meu peste mulți și să-Mi aleg din cei mulți pe cei cu care să împlinesc lucrările scrise prin vreme și așezate în Scripturi pentru ca să vină apoi împlinirea lor. Acest prooroc este acum și cu cei din cer și cu cei de pe pământ, căci pe pământ își are lucrarea sa, dacă Eu lucrez împliniri ale Scripturilor între oameni. O, dacă oamenii l-ar auzi și l-ar vedea pe proorocul Ilie cum îi strigă nu s-ar bucura, de vreme ce le place viața cea fără de rod veșnic, bieții de ei, dar el strigă și le spune la toți, și iată ce le spune:

— *Vindecați-vă voi, oamenilor, vindecați-vă de slăbiciuni și înlocuiți-le cu virtuți mărețe și nașteți-vă din nou prin harul lor, căci duhul rău caută să vă dea ce-i place lui să le lucrați, și vă îndeamnă prin ele spre pierzarea voastră apoi, și-și bate joc de toți oamenii de șapte mii de ani, de când omul L-a înlocuit pe Dumnezeu cu femeia, cu slăbiciunile, cu firea lui slabă de tot, căci vai*

celui care nu are în locașul lui, în trupul lui pe Dumnezeu locuitor la cârma vieții lui, și vai și iar vai de acest vai bătrân peste oameni de șapte mii de ani, și de aceea nu-i place omului cu măreția cea din Dumnezeu, căci restul vieții lui e urâciune înaintea Făcătorului omului la începutul timpului, căci timpul a început odată cu omul despărțit de Dumnezeu pentru femeie, pentru slăbiciuni trecătoare, dar pedepsitoare veșnic apoi, o, și timpul trece, și de aceea trece și făcătorul timpului, omul, dar Domnul și veșnicia Lui nu trec, și vine Domnul pe pământ cuvânt, și vine cu sfinții și strigă în lung și în lat taina nașterii de sus a celor ce dau să se întrebe de ce s-au născut și ce ar fi să fie cu ei azi și mâine, o, că nu i-a mai rămas omului decât o fărâmă din viață și o folosește și pe ea spre pierzarea lui cea veșnică, dar vine Domnul cu sfinții Săi, vine, că este scris să vină și să-i trezească pe toți, dar iată-i, nu se tem nici de foc, nici de ape, nici de cutremure, nici de moarte năprasnică, de nimic nu se tem, și trec prin toate și nu învață nimic și iarăși se distrează cântând și dansând și petrecând și muncind pentru bani ca să aibă pentru bucurii și petreceri pierzătoare de veșnicie, că nu-și strâng nimic pentru zilele veșniciei, iar plânsul cel pentru păcat nu-i ajunge în viața lor din trup, dar când trec pragul Îl văd pe Domnul și văd cerul și calea până la cântarul vieții și zboară ca pasărea și are omul apoi de dat răspuns pentru timpul său, și iată, timpul e de mare preț pentru viața cea veșnică a omului, și de aceea îndemnul ceresc spune că trebuie răscumpărat timpul fir cu fir, ca un cadou dat de Dumnezeu omului căzut din viață, din veșnicie pentru întoarcere, dar omul pierde timpul pentru cele trecătoare și fără de preț, și nu-I dă lui Dumnezeu viața sa ca să nu și-o piardă el, o, și nu se dă bătut și nu-și dă seama că pierde pierzând și risipind timpul.

O, atâta timp, atâtea zile pierde omul și nu și le strânge ca rod pentru cer, iar vremea vieții trece, omule, și nu ți-ai cules în cer ca să ai rod și să tragi la cele ce se potrivesc cu împărăția cerurilor, dacă tu n-ai fost pe pământ fiu al acestei împărății pierdute odată cu căderea ta din rai.

—— O, fiilor, iată cum lucrează sfinții Mei, iată ce tainic, ce mult, și cu cât suspin, iar oamenii trăiesc doar pentru ei înșiși toate zilele lor! Fiilor, fiilor, vai omului care trăiește pentru sine, și nu se întreabă gânditor: *Oare pentru ce m-am născut, oare cum să aflu acest răspuns?*

Au fost și sunt pe pământ oameni minune, iar aceia sunt născuți de sus și-și află harul Meu lucrarea sa în ei. Au fost părinți sterpi, iar harul Meu i-a ales apoi pe ei pentru nașteri de sus și au născut ei copii pentru lucrările Mele cu ei între oameni, și sunt în Scripturi nume multe și neștiute ale celor ce au fost născuți prin har și aleși apoi și puși la lucrul și timpul potrivit pentru lucrările Mele cu ei peste pământ, și așa a fost și proorocul Ilie, iar Eu grăiam cu el, și el cu Mine și am lucrat împreună lucrarea harului de sus pe pământ și am împlinit Scripturile cu el, iar azi lucrez cu el prin voi și-Mi gătesc calea și vin și grăiesc peste voi ca să puneți voi pe cale grăirea Mea peste pământ, și am pregătită calea și Mi-o întăresc și mai frumos și vin pe potriva vremii, și iată, fiilor, sunt dintre cei ce se nasc pentru lucrările lui Dumnezeu peste oameni și nu știu aceștia alegerea lor cea prin har, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce pot și Cel ce aleg și Cel ce împlinesc, așa cum lucrez acum din cer peste fiuțul care-Mi netezește prin harul Meu calea cuvântului Meu peste neamurile pământului, și pe care Eu, Domnul, îl îndemn să înțeleagă răspunsul la întrebarea care i-am spus să și-o pună: *Oare pentru ce a fost să mă nasc, pentru ce lucru, pentru ce taină neștiută de mine?*

O, așa se nasc unii oameni pentru lucrările Mele cu ei fără ca ei să știe lucrarea harului Meu, care alege pentru Dumnezeu lucrători cu El peste oamenii de pe pământ, și mai am un fiu care s-a născut pentru o minune, o împlinire a lucrării harului Meu, chiar dacă el nu și-a pus și nu-și pune întrebarea: *Doamne, eu pentru ce a fost să mă nasc?* O, acest fiu s-a născut pentru ca să lucrez Eu prin el minunea proorocită din cer cu cincizeci de ani mai înainte să se împlinească ea, și a lucrat el apoi prin harul Meu poarta cerului pe pământ, și e minunată această

poveste a porții, căci a fost lucrată și știută a fi pentru alt loc, dar a fost ținută în taină această taină, iar când a fost să fie așezată la locul pentru care s-a lucrat, nu s-a mai potrivit pentru acolo, căci nu pentru acolo era lucrată, ci pentru cer, pentru lucrarea cuvântului Meu coborât din cer în zilele acestea și pentru grădinița din care Eu, Domnul, ies cuvânt peste pământ și merg pe calea vântului ceresc spre neamurile pământului, și așa Îmi aleg Eu prin har fii născuți de sus pentru lucrările Mele cu ei, pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele după șapte mii de ani cu taina veșniciei spre oameni, și iată-Mă împlinind, așa cum și pe voi v-am născut și v-am cules dintre oameni prin harul Meu și v-am așezat străjeri ai Mei ca să-Mi deschideți și să-Mi primiți și să-Mi scrieți cuvântul în cartea sa din zilele acestea, și poartă ea numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, și în toate vremile așa a lucrat Dumnezeu prin harul Său, și nu că merită cineva de pe pământ să-Mi fie mărturisitor și sol, ci pentru că harul Meu voiește și poate, o, fiilor.

Este de ajuns harul Meu pentru cel ales să sprijinească lucrarea Mea și împlinirea ei peste pământ, și nu este nimic și nimeni să-Mi poată zădărnici cuvântul Meu și împlinirea lui, căci au fost părinți sterpi toată viața lor, iar târziu la bătrânețe au născut fii de la Dumnezeu împotriva firii, căci nu de la ei, nu din sămânță bărbătească au născut, ci de la Dumnezeu, precum este scris, căci harul este cel ce poate.

Stau la masă cu voi în cetatea Mea cu voi și punem pe masă bunătăți cerești, fiilor, și dau să pun gust în ele pentru ca să crească dorul de bunătățile raiului peste oameni pe pământ, căci în cer se mănâncă și toate sunt ca pe pământ, dar sunt din cer, iar la început l-am așezat pe om în rai și i-am spus cum să trăiască în grădina veșniciei și i-am spus cum și ce să mănânce și i-am spus să lucreze și să nu stea, căci raiul trebuie întreținut și desțelenit și îngrijit ca să aibă omul de lucru și să nu stea, dar pe pământ cât stă, voind să-și facă rost de raiul cel ceresc, el trebuie să nu trăiască pentru el, căci vai celui ce-și trăiește viața sa pentru el sub cer, pierzându-și-o pe cea din rai, pentru care trebuie pe pământ să muncești ca s-o capeți, ca s-o plătești cu munca ta, omule, și de aceea vai celui ce-și trăiește viața sa cât poposește în trup!

Își va pune omul întrebarea: *Oare cum să înțeleg aceasta?* O, vino la Mine, vino, omule, vino ca să afli ce să faci în zilele vieții tale pe pământ, dar vino, că trece timpul tău și pierzi timpul Meu cel pentru tine, timpul tău din trup, același timp, că n-ai altul cu care să-ți câștigi raiul din care ai căzut dacă n-ai voit să asculți cu supunere și cu bucurie și să păzești apoi rodul lucrului tău. O, lasă planul minții tale, lasă-te deoparte pe tine și nu pierde așa vremea, căci ai pe Dumnezeu Care să te călăuzească, dacă nu I-o vei lua înainte ca să-ți călăuzești tu viața timpului și a trupului tău, iar Eu nu voi avea înaintea Tatălui Meu mărturie pentru tine lucrul tău cu Mine în ogorul veșniciei, în locul cel fără dureri și tristeți și suspine, ci numai viață dulce, numai bucurii fără sfârșit, căci pe pământ te bucuri și trece bucuria, dar nu e tot așa în veșnicie, după ce omul trece pragul și uită de dureri și de zbuciumul vieții dacă el a crezut pe Domnul, și de aceea viu va fi, și nu va trece prin judecată, căci se mută din trup în duh, de la moarte la viață, precum este scris, așa cum Eu am făgăduit pentru cei ce cred.

Ilie proorocul a trecut în veșnicie cu trupul și a trecut zburând ca pasărea fără de piedici în zbor. Așa zboară tot omul care trece pragul, și ca sfântul Ilie zboară, eliberat de tot amarul, de tot greul, iar Eu Mă întorc apoi cu ei, cu cei ce se sfințesc prin harul Meu pe pământ cât stau în trup, o, și vin iar cu ei, cu sfinții Mei Mă întorc din cer după cei rămași încă pentru lucru, și lucrăm pentru ei și cu ei așa cum lucrăm cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și așa Îmi pregătesc Eu calea venirii Mele cuvânt peste pământ, și am cerul neamului român cu care Mă port pentru venirea Mea la voi și Mă împart prin voi de atâta vreme, fiilor, și am nume minunat, numele Meu cel de la sfârșit de timp, cel mai frumos nume, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu,* o, fiilor.

Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a zecea după Rusalii. Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Mângâiere, e nevoie de mângâiere, de multă mângâiere pe pământ și în cer, și e nevoie de pace multă, iar mângâierea aduce pacea, aduce alinul, aduce iubirea și roadele ei dulci și vindecătoare, aduce duhul vieții veșnice, Duhul lui Dumnezeu, aduce Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, sunt Duhul mângâierii, și Mă doare de pe pământ și caut mângâiere pentru această durere, căci oamenii au ca mângâiere pentru ei păcatul, iar păcatul aduce roade rele, aduce durere și lipsă de mângâiere, căci păcatul este minciuna mângâierii și stau oamenii sub această înșelăciune și o numesc mângâiere pentru ei și o caută de bună voie nemaigândindu-se la roadele amare ale acestui duh înșelător și viclean prin lucrarea lui de peste oameni pe pământ.

Pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Intru în cetate în ziua întâi a săptămânii și căutăm să facem lumină peste întunericul de pe pământ și vă am servii Mei ca să-Mi deschideți și să-Mi las venirea în carte și să merg apoi cuvânt peste pământ și să strig în întuneric și să spun: Să fie lumină!

Roadele păcatului sunt amare și dor în oameni, după ce ei își caută mângâierea prin păcat, o, și Mi-e milă de așa de mulți înșelați și duruți apoi, și Mi-am făcut cale cu venirea Mea și v-am așezat între cer și pământ porți care să deschidă venirii Mele când cuvântul Meu vine să se lase auzit și așezat în carte ca să fie pus pe cale și să meargă Domnul cuvânt peste pământ și să se facă iar și iar lumină peste întuneric și să se arate cerul și locuitorii lui și cuvântul Meu peste pământ strigând: Să fie lumină! Să se despartă lumina de întuneric!

Fiilor, fiilor, a zis Dumnezeu să fie lumină, iar diavolul a zis să fie păcat, iar păcatul s-a făcut vrăjmaș omului așezat în rai, în veșnicie, și l-a scos și l-a învățat pe pământ viața cu păcat împotriva Făcătorului cerului și al pământului și al omului. Să audă toți oamenii acest cuvânt și să înțeleagă toți că au fost căzuți în păcat prin neascultarea omului pe când era în rai și când duhul rău l-a scos și l-a învățat păcatul, l-a învățat despărțirea de Dumnezeu și alipirea cu păcatul, care a intrat în femeia sa, și n-a ales ea să rămână în ascultare de Dumnezeu și s-a lăsat spre stăpân străin furișat în rai ca să-l ademenească pe om spre nesupunere și să-l scoată apoi de la Dumnezeu și să-l învețe păcatul.

O, iată de ce lucrarea cuvântului Meu vine pe pământ și strigă și tot strigă să vină omul înapoi la Dumnezeu, la Făcătorul său și să-și lucreze raiul, căci i-am dat raiul și i-am spus să-l lucreze și să-l păzească și să se bucure de roadele lui, dar când să le mănânce cu ascultare, o, el și-a schimbat stăpânul și a ascultat de șarpe și a păcătuit și păcătuiește de șapte mii de ani.

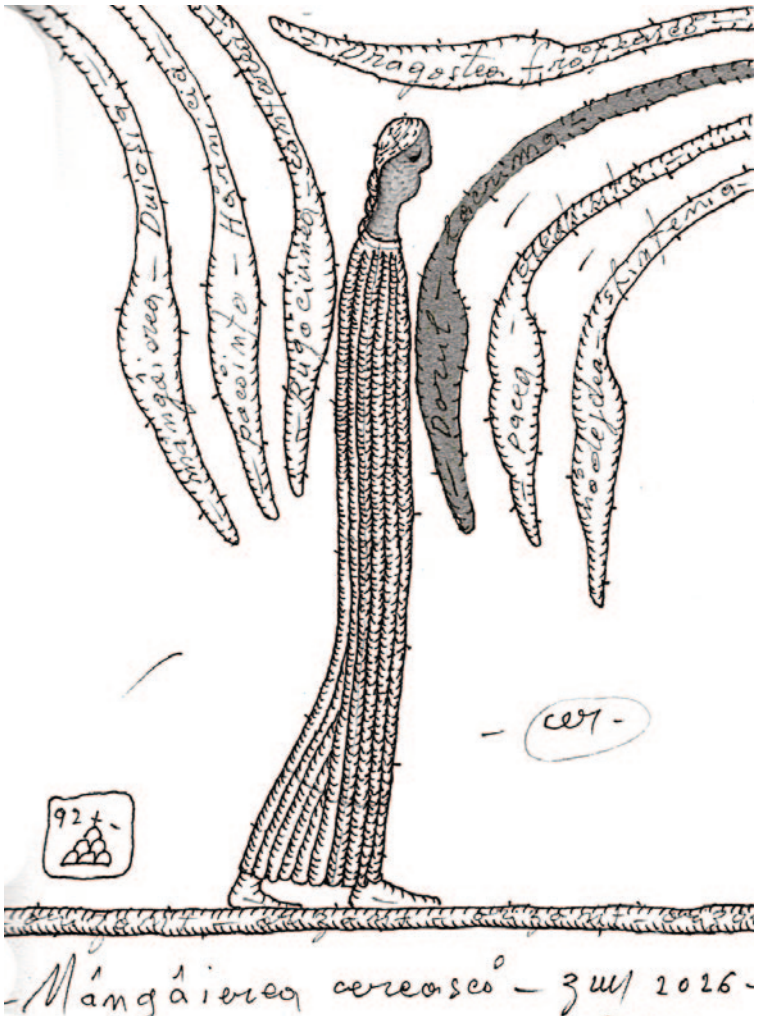
O, cum să nu vin după atâta timp de minciună a vieții omului care n-a voit să-și lucreze viață? Cum să nu vin cu sfinții cerului Meu, cu cei care au călcat peste satana și s-au întors întru iubirea cea de la început? Vin și tot vin să-l îndemn pe om să iasă de sub păcat și să se dea înapoi lui Dumnezeu și să scape de satana și de întunericul cel de la păcat. Vin și tot vin cu duhul mângâierii peste trupul cel rănit al celor loviți de păcat și de plata păcatului. Vin pe pământ cuvânt, o, că nu pot să stau în cer fiindu-Mi atacată lucrarea facerii și omul cel făcut pentru Dumnezeu, pentru odihna lui Dumnezeu în el.

N-am mai avut parte de odihnă din ziua când l-am pierdut pe om. S-a lăsat omul de partea duhului înșelător și l-am pierdut din rai și nu mai am mângâiere, o, nu mai am. Mă părăsește omul de șapte mii de ani pentru păcat. O, nu este iubire când omul și femeia se atrag, ci este dorul de păcat. Păcatul îi atrage pe cei doi, care se unesc pentru păcat, pentru poftă de păcat, și cine să mai domesticească lumea cea iubitoare de păcat și să-i spună: *„Ajunge! Vine plata păcatului, ajunge!”*?

Iată, fiilor, ferice de cei născuți de sus, căci aceia sunt cei care au în ei dorul de cer, de Dumnezeu, de rai, de sfințenie, o, fiilor. Iată-i pe cei născuți de sus spunând *„nu”* păcatului

până la trecerea lor la Dumnezeu.

Sunt cu sfinții Mei deasupra pământului român, cu cerul Meu și al lor, fiilor. E sărbătoarea mărturisitorului Meu Pantelimon. N-a fost nimeni și nimic să-l despartă pe el de nașterea lui de sus, și a fost el mlădiță binecuvântată pentru cer pe pământ și a dat de la el tot ceea ce l-ar fi despărțit de Dumnezeu și a rămas doar cu cele din cer și M-am putut slăvi prin el la arătare, și mulți păcătoși au văzut pe Dumnezeu cu el și s-au smuls din iadul păcatului și s-au hărăzit pe ei înșiși sfințeniei și lui Dumnezeu, și a crescut numărul celor mântuiți prin lucrarea Mea cu acest mărturisitor mare, o, și a primit el duhul mângâierii și al vindecării de dureri, dar cere el la cei mari și la cei mici să guste din fericirea lui și să cunoască acest dulce, numai să caute ei mai întâi să biruiască lumea care trece cu toate încântările ei și să-și ia viața purtându-o spre veșnicie ca să n-o piardă pe cale, căci viața trebuie să fie putere, nu slăbiciune, și iată, duhul mângâierii vine pe pământ, vine și se dă spre mângâiere celor mult îndurerați și răniți de la păcat, și de aceea Eu am sfinții întru venirea Mea și de aceea cerul pământului român este calea pe care vine Domnul cu sfinții Săi și-Și cuvintează cuvântul și Se împarte de la margini la margini precum este scris, iar voi, străjeri în cetatea cuvântului Meu, deschideți Domnului când vine să-Și lase în carte cuvântul, și să fie așezat pe cale să meargă și să facă lumină prin întuneric, și pic cu pic să vină peste oameni înnoirea, o, fiilor.

În ziua întâi a săptămânii iar și iar sunt cu voi la masă de cuvânt, și îndemn prin el spre lucrarea duhului mângâierii și să se desfacă această floare petală cu petală și să-și reverse mireasma, căci fiii cerului sunt cei care au această lucrare de împlinit, duhul mângâierii, o, fiilor. O, așa să lucrați, așa să vă smeriți, căci numai cei smeriți au în aluatul lor taina și lucrarea acestui duh, care-și revarsă în părți mireasma sa, la care se adună sfinții cerului, cei care au lucrat pe pământ duhul mângâierii, și pe care îl au de moștenire acum în ceruri, fiilor.

Binecuvântare proaspătă rostesc pentru lucrările Mele cu voi pe pământ, dar și ajutorare la nevoie, că am de lucru cu voi, fiilor. Lucrați mângâierea, lucrați-o mereu și împărțiți-o între voi și fiți mângâietori ca Dumnezeu, o, fiilor. Mă așez în carte cu voi în

ziua întâi a săptămânii ca să lucrăm cu lumină și binecuvântare în zilele care urmează și să învățăm să ne odihnim în lucrările pe care le lucrăm, dar ține-Mă aproape cu voi la tot lucrul vostru cu Mine, căci Eu sunt Cel ce pot pentru voi, și pentru Mine cu voi, fiilor. Și-Mi las acum în carte ca de fiecare dată în grăirea Mea cu voi semnul Meu de peste voi, numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu, o,* fiilor.

Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a unsprezecea după Rusalii

Vine Domnul cuvânt pe pământ, și este scris în cartea sa cuvântul Său. Vine Domnul cu slavă cerească deasupra pământului român și-Și face auzit glasul și grăiește Domnul cu oamenii pe pământ.

Eu sunt Cel ce vine, Eu sunt Iisus Hristos, Eu, și numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, căci am spus acum două mii de ani că voi veni cu slavă mare și-Mi voi strânge turmă dulce și Mă voi slăvi în mijlocul ei și voi pune masă cu hrană cerească pe ea și voi chema la masă și voi striga în lung și în lat cu glasul gurii Mele și Mă vor auzi cei din morminte și se vor ridica să Mă asculte, o, și nu este minciună cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, când nimeni nu Mă credea nici atunci și-și vedeau de ale lor toți oamenii și nu Mă voiau, căci așa îi învățau pe ei preoții de atunci, dar Eu Mi-am făcut lucrarea și M-am dovedit Dumnezeu adevărat și am împlinit pe pământ tot ce era scris să vin și să împlinesc, și eram înconjurat numai de necunoscători de Dumnezeu, dar M-a descoperit Tatăl câtorva inimi duioase și smerite, cărora le-a dat harul de a Mă cunoaște și a Mă mărturisi atunci, și peste timp apoi cu mărturia lor, și iată, sunt de două mii de ani Dumnezeul creștinilor adevărați, ai celor ce Mă cunosc și Mă recunosc în lucrările Mele dintre cer și pământ, căci harul cel de sus se dăruiește smereniei lor și-și face loc în inima lor, în credința lor, și iată, Îmi scriu pe pământ cuvântul și Mă descopăr lucrând, și nicio clipă n-a fost să nu lucrez între oameni și să-Mi fac cunoscută lucrarea prin cei smeriți cu inima și să fiu crezut și primit și urmat de cei smeriți și curați, precum este scris, și iată-Mă ca la sfârșit de timp lucrând și stând pe nori pe cerul pământului român în care Mi-am așezat cetate de venire și străjeri care-Mi aud glasul cu care strig la oameni să-i fac să creadă că vine Domnul cuvânt pe pământ și că a venit această vreme scrisă în Scripturi să vină, o, și de aceea vin și de aceea se scrie pe pământ cuvântul glasului Meu.

Dar odată cu această milă și iubire cu care vin să păstoresc și să-Mi strâng turmă credincioasă venirii Mele și multei pregătiri între oameni pentru ziua Mea cea mare, o, iată, iată, găsesc numai necredință pe pământ, numai lepădare de credință și numai iubire de păcat, de petreceri păcătoase pe tot pământul, și plâng cu Tatăl și cu sfinții, dar oamenii nu plâng cu Noi și nu dau să-L cunoască pe Dumnezeu în acest cuvânt. Eu însă vin și tot vin și-Mi tot împart de la margini la margini strigarea, o, și peste tot crește necredința și puterea ei ucigașă de suflete, dar odată cu acest păcat se întinde peste tot sfârșitul lumii păcătoase, care nu vrea să audă de Dumnezeu și să se lase de faptele ei pierzătoare de viață și de suflet, o, și piere lumea distrându-se, pier iubitorii de păcat, pier cei ce fug de Dumnezeu și nu dau să-Mi audă și să-Mi cunoască glasul de Păstor milos, și Mă uit cu sfinții și Mă uit cu jale la cei nepăstoriți cum pier în vremea păcătoșeniei lor și cum nu vine de pe nicăieri o mână duioasă să-i tragă de sub tăvălugul fărădelegii și al morții.

Mă doare de toată făptura și se împlinește Scriptura sfârșitului lumii, pe care tot dau s-o strig și să Mă audă și să Mă creadă și să se lase spre salvare și spre credință că este Dumnezeu și că vine Domnul cu lucrarea Sa între oameni ca să-i mântuiască pe cei ce cred.

Vă strigă Domnul purtat pe nori de îngeri deasupra voastră, oameni neajutorați. Mă trimite Tatăl să Mă fac cunoscut vouă Mântuitor prin vreme grea și fără de lumină. O, fiilor,

dați-Mi mâna să vă trag spre scăpare și spre credință, căci fără de credință nimeni nu poate fi al lui Dumnezeu. Cum să fac cu voi să credeți că vă strigă Dumnezeu pe vreme grea și fără de ajutor pentru voi când voi pieriți păcătuind și sunteți seceraţi fără de veste bucurându-l pe satana, care vă pune la îndemână păcătuire multă și vă aruncă apoi în coasa morții ca să pieriți cu sufletul de partea lui?

O, cerul e în suferință fără de mângâiere văzându-l pe satana biruind lumea și împărțind rătăcire peste oameni, iar oamenii ar fi să aibă păstori care să-i pună pe calea mântuirii și să fie păstoriți de Hristos, Care strigă cu glasul cuvântului Său și cheamă spre credință omenirea, care piere fără de salvare.

Voi, preoți slujitori prin biserici, voi, care ar fi fost să păstoriți spre cer omenirea, o, iată ce faceți voi! Vă numește lumea duhovnici, și de ce, oare, vă numește așa? Sunteți voi duhovnicii lumii? Știți voi care este lucrarea duhovnicului ca să fiți numiți așa? Trebuie mai întâi să fiți duhovnicești ca să aveți vrednicia și darul de duhovnic și de slujitor al lui Hristos între oameni. Voi însă vă distrați ca și lumea păcătoasă, ba și mai rău unii din voi, iar lumea s-a învățat să vă numească duhovnici. Iată-vă asemenea celor de acum două mii de ani slujitori, și care învățau lumea cea de atunci să nu creadă în Hristos, ci numai în ei, în cei ce au dat ordin să fiu răstignit pe cruce pentru că ei știau cine sunt, și nu Mă voiau, o, și au împlinit ei atunci Scriptura răstignirii lui Dumnezeu Fiul. Acum iată-vă și pe voi ca aceia de atunci, și tot ca ei sunteți și voi potrivnici Celui ce vine din cer cuvânt pe pământ ca să-i tragă spre salvare și spre credință mântuitoare pe cei necredincioși din pricina iubirii de păcat.

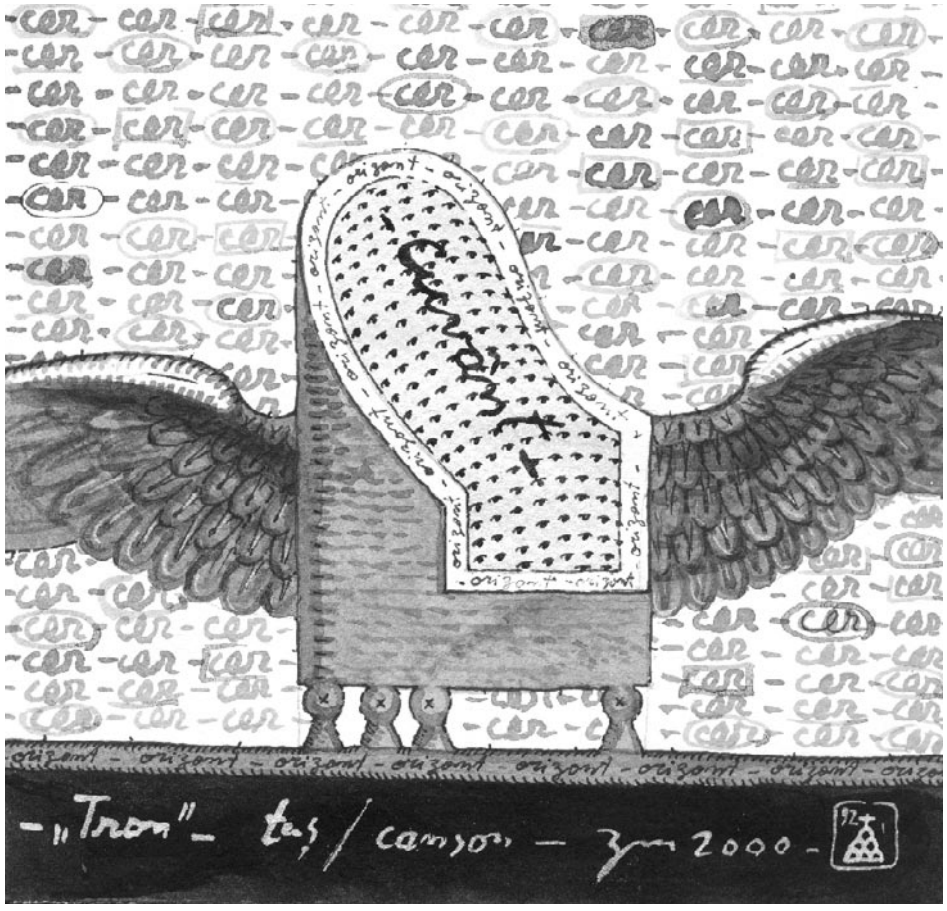
O, cine vă învață pe voi să spuneți oamenilor să nu creadă în cuvântul Meu și să nu se apropie spre glasul Meu, care cheamă spre credință? Am spus acum două mii de ani: *«Cel ce crede în Mine, chiar de va muri viu va fi, și la judecată nu va veni, căci s-a mutat de la moarte la viață»*. O, iată ce înseamnă credința! Voi însă goliți omul de credință și sunteți dușmani sufletelor lor și sunteți vrednici de milă și de plâns. Vai vouă! Îndrăzneala voastră nu e necredință, ci e îngâmfare, e trufie, e boala cărturarilor și a fariseilor, e dorul de slavă de la oameni. Vine însă ziua să vă pese și să vă coste ceea ce faceți când îi în-

vățați pe oameni să nu creadă și să nu se apropie, ci să rămână de partea voastră. O, sunteți voi mai buni pentru ei? Ce le puteți da în schimbul iubirii de Dumnezeu și al mântuirii prin credință în Fiul lui Dumnezeu, Care Se face cuvânt peste pământ și cheamă la salvare omenirea?

Iată, îi îndemnați spre păcatul necredinței pe cei păstoriți de voi, iar Eu, Domnul, vin din cer și strig din nori păstorind cu duioșie pe cei pe care voi îi lăsați să rătăcească prin păcate de tot felul, în vreme ce ziceți că le sunteți duhovnici. Vai vouă și vai lor! Iată, ați luat locul lui Dumnezeu și v-ați ajuns, ca și cei de acum două mii de ani care îi învățau pe toți să nu creadă în Nazarinean și în secta Lui. Eu însă am nume mare în cer și pe pământ de atunci și până azi, și sunt rușinați pe veci cei ce rătăceau atunci lumea, și tot așa veți fi și voi rușinați, că le luați oamenilor dreptul să meargă pe cale cerească și mântuitoare, și pe care voi nici vorbă să mergeți, căci toți iubiți păcatul și nu vreți cu Dumnezeu.

E zi de duminică și-Mi fac lucrarea de preot după rânduiala lui Melchisedec și păstoresc cu cuvântul cerul și pământul și omenirea, și v-am păstorit și pe voi, cei cărora vă place să fiți numiți duhovnici și să vă asculte pe voi cei ce aud glasul cuvântului Meu, care merge de la margini la margini spre mărturie că a venit timpul să vin cuvânt pe pământ și că am nume mare, nume nou, căci numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, așa cum este scrisă în Scripturi această taină de la sfârșitul veacului.

Vine Domnul cuvânt pe pământ și se scrie și merge pe cale cuvântul Său. Am străjeri care Mă întâmpină și Mă așează în carte și-Mi trimit cuvântul și merge Domnul de la margini la margini, iar în ziua aceasta am scris carte celor care se împotrivesc venirii Mele, vinovați fiind ei de îngâmfare și de dor de slavă de la oameni și de aceea nu-i lasă ei pe cei de sub ei să audă de la Dumnezeu și să creadă spre înțelepciunea lor apoi.

Și așez acum pecetea Mea pe cartea scrisă în ziua aceasta, iar pecetea aceasta este numele Meu cel nou, cel de la sfârșit de timp odată cu venirea Mea cuvânt pe pământ, și numele Meu cel nou se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

3/16 august 2026